

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΦΑΚΟΣ ΣΤΟ ΒΟΡΕΙΟ ΠΟΛΟ

ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΦΙΛΜ ΜΕ ΕΣΚΙΜΩΣΥΣ ΤΗΣ ΑΛΑΣΚΑΣ

[Η έντυπωσίες τού Βάν Ντάϊκ, τού διασήμου σκηνοθέτου τού «Τρέιντερ Χόρν» καὶ τών «Δευκανί Σκιδών», ἀπὸ ἔνα ταξιδί του στήν Αλάσκα, στήν ἐποίᾳ γύρισε τὸ τελευταῖο του φίλμ «Ἐσκιμώσιν】

ΛΟΚΑΗΡΟΥΣ ἐνήρη μῆνες μείναμε μ' ἡνα ἐπιτελεῖο ἀπὸ σαράντα δύο ωρῶνδος καὶ συνεργάτες, ἀνάμειστο στούς «Ἐσκιμώσιν» τῆς «Ἀλάσκας, γυρίζοντας τὸ τελευταῖο μου φίλμ. Τὸ ταξίδι αὐτὸν στάθηκε γιὰ μένα ἄκιμπα—ποὺ ὑστόδο πέρασα τὰ περισσότερα χρονια τῆς ζωῆς μου στὶς ζουλιές ἢ στὰ ζωτικά νησιά του Ειρηνικοῦ—ἢ ἀποκάλυψις ἐνὸς κόσμου, τοῦ ὅπου τὸν βατεῖον μὲν θά μποροῦσα νὰ τὴν ὑποπτευθῶ πτέ, ἀν δὲν τὸν γνωρίζαντα κοντά.

Στὴν ἀρχή, σχεδιαζαὶ νὰ γυρίσω τὸ φίλμ μου στὴ Γροιλανδία, στὴν ὅπια μένουν κάπου τρεῖς χιλιάδες «Ἐσκιμώσι, ἀπὸ τὶς τριάδας δύο ὀλεσθέρες κιλιάδες ποὺ ἀπόμειναν σήμερα ἔγκαττος αρμένοι σὲ διάφορες περιφέρειες τοῦ Βορείου Πόλου. Στὴ Γροιλανδία ὅμως, η νοχά διαρκεῖ τεοσέρες ολοκληρώμενος. Στὸ διάστημα αὐτὸν, ἔθαβο σκοτάδι, σκεπάζει τὴν ἀπέραντη αὔτη χώρα. Καταλαβαίνετε, ζεῦσαι, ὅτι μ' αὐτοὺς τοὺς δύος δύναται νὰ γυριστῇ ἔνα φίλμ. Μᾶ καὶ ὅταν... ἡμερώσῳ τέλευς, ὅτι ἀντίδεις τοῦ Κήλιον είναι τόσο διαπεραστικές, ὥστε ξεθωριάζουν σχεδὸν ἀμέσως τὴν τανία.

Γιά δῆλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἀποφάσισα νὰ πάω στὴν «Ἀλάσκα.

«Οταν ἔφτασα στὸν παλιὸ παράδεισο τῶν χρυσοθηρῶν, τὸ πρῶτο πρόγμα ποὺ μοῦ ἔκαε ἐντύπωσι, ἤταν τὸ ἔξημερωμένη κῆθη τῶν κατοίκων. «Ολοὶ εἰ «Ἐσκιμώσι ποὺ συνάντησα στὸ δόρυο, μὲ χαιρετούσαν μὲν εὐγενεία, ποὺ δὲν θὰ τὴν συναπούσεις ούτε στὸν πιὸ πολιτισμένο Εύρωπα. Σὲν ἀργήσας νὰ καταλάθω, ὅτι οἱ ήματύριοι αὐτοὶ τούς ήσαν πολὺ περισσότερο πολιτισμένους ἀπὸ ὅτι ὑπέθεασα στὴν ἀρχή, «Οταν παρακάλεσα αερικοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ψηθίσους τοὺς ἀνθρώπους μου σὲ διάφορες ἐργασίες, μοῦ ἀποκριθῆκαν, ὅτι ἔπρεπε νὰ συνεννοθῶν, προηγουμένως μὲ τὸν πρόδερμο τοῦ ασματείου τους! Ποιοῦ σωματείου; Οὔτε οἱ ίδιοι ήξεραν... Μὰ εἶγαν ἀκούσει ἀπὸ τοὺς Ειρηνιτάνους, ὅτι στὸν ὄπαλοπο κόσμο οἱ ἡμερομίσιοι ἐργάται εἶνε ωραγωμένοι σὲ συνδικάτα καὶ ἀπεσάσισαν νὰ κάνουν κι' αὐτοὶ τὸ ίδιο!...

Καὶ τώρα, θὰ σᾶς ἀνακινώσω κατί, ποὺ πρέπει νὰ γραψθῇ στὴν ιστορία τοῦ παγκόσμιου ἐργατικοῦ κινήματος. «Ἐγινα ἀφορμῇ νὰ κτηρύζουν οἱ «Ἐσκιμώσι» τῆς Αλάσκας τὴν πρότη ἀπεργία τοὺς ζητῶντας «ἀδέησι, τοῦ μεροκάματου!... Πέντε περίπου μέρες μετά τὴν πρόσθλιμη τοὺς στὸ συνεργείο μου, πού «Ἐσκιμώσι» ἐργάται μοῦ ἔστειλαν μάλι ἐπιτρόπη γιὰ νὰ μοῦ άνακοινώσουν ὅτι ζητούσαν ν' αὐτῆθη τὸ ἡμερομίσιό τους κατά πέντε Αμερικανικά σάντες! Τὸ πρῶτο μοῦ ἔκανε τόσο κομική ἐντύπωσι, δῶσε τὴν αρνήθηκα νὰ δώσω καὶ τὴν παραμικρή αὐδήσι, ὅχι γιὰ κανένα ἀλλο λόγο, ἀλλ' ἀπὸ περιεργεία νὰ δῶ τί θά ἔκαναν οἱ ἐργάται μου.

Κ' ἔκεινοι ἀπήργησαν, δασκαλεμένοι ἀσφαλῶς ἀπὸ τοὺς Εύρωπαίσους συναδέλφους των ποὺ θὰ ἔπεισαν σὲ κείνο τὰ μέρη! Τρεῖς μέρες θάσταξε αὐτὴ ἡ ἀπεργία τους. Τέλος, ἀφοῦ διασκέδασα ἀρκετά μ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι, ἔθεσα στούς «Ἐσκιμώσι» τὴν αὐδήσι, πού μοῦ ζητούσαν καὶ συνεχίσαμε τὴν ἐργασία μας, χωρὶς νὰ σημειωθῇ κανένα ἀλλο ἔπεισόδιο...

Δέν είμαι ἐνώ ἀρμόδιος νὰ μιλήσω γιὰ τὸ φίλμ μου, οὔτε γιὰ τοὺς κόπους ποὺ μοῦ στοίχισε τὸ γύρισμά του. «Ἄντι, λοιπόν, οὐτεκάθεδε σ' ἔνα θέμα πού θα μ' ἀναγκάσσει τσωζά νὰ περιστολγήσω, προτιμῶ νὰ σᾶς ἔκθεσω ἀπόλωτις τὶς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴ μακρὰ παραμονή μου στὴν Αλάσκα.

Θα σᾶς μιλήσω ἐδῶ γιὰ τοὺς όμους τῆς ζωῆς τῶν «Ἐσκιμώσι» γυναικῶν. «Ἐκείνο πού κάνει εύθυνος ἔξι ἀρχής καταπληκτική ἐν-

τύπωσι στὸν ξένο ἐπισκέπτη, εἶνε τὸ ὅτι ή «Ἐσκιμώσι» κάνων τὶς περισσότερες δουλειές μονάχα... μὲ τὰ δόντια τους! Στὴν «Ἀλάσκα, τὰ ροῦχα γίνονται ἀπὸ δέρματα ζώων. Καὶ ἐπειδὴ ἡ κατεργασία τῶν τομαριῶν εἶνε πράγμα ὄγκωστο ἀκόμα στὴ μακρινή αὐτὴ περιφέρεια, η γυναῖκες εἶνε υποχρεωμένες νὰ τὰ μαλακώσουν μὲ τὰ δόντια τους!...

Οι «Ἐσκιμώσι» ἀπομηκένουν τὸ καλοκαρῖ σὲ ίδιατερα δωμάτια τῶν καλύβων τους, μεγάλες ποσότητες κρέατος γιὰ νάχουν νὰ φάνε τὸ χειμώνα, ἀπότε εἶνε ἀδύνατο ἀπὸ τὸ ψύχος νά γροῦν ἔξω καὶ νὰ κυνηγήσουν. Κάθε φόρα, λοιπόν, ποὺ πού καθημόνται νά φάνε, ἡ γυναική πρέπει νὰ μαστίσουν πράττα τὸ κρέας, ποὺ ἔχει ἐρεθίθη, νά τὸ μαλακώσουν καὶ υστερά νά τὸ προσφέρουν στοὺς ἄνθρεπους, γιὰ καὶ ποροῦν ἐκείνους νά τὸ καταρρογήσουν, χωρὶς νὰ κουράσουν τὶς δόντοστοιχίες τους. Μὰ καὶ διάν τὸ φάι εἶνε πολὺ ζεῦστο καὶ πολὺ κρύο, η γυναικες τὸ θάζουν πρῶτα στὸ σύμμα τους, γιὰ νὰ κανονίσουν τὴν θερμοκρασία του καὶ υστερά τὸ δίνουν στὸ σύζυγο ἡ στὸ σύδελφο τους!

Ξέρετε ποιὸ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀκατάπαυστης αὐτῆς ἐργασίας πού κάνουν ή «Ἐσκιμώσι» μὲ τὶς δόντοστοιχίες τους; Να μήν έχουν ἡ περισσότερες ἀπότες, σὲ τὴν λικέλια τρίτα μόλις χρόνων, οὕτη ἔνα δόντι στὸ σύμμα τους! «Ωστόσο, τὸ οὐλιά τους εἶχουν γίνει τόσο σκληρά, ώστε τὸ «Ἐσκιμώσι» μαρπούν νὰ συνεχίζουν τὰ... ψύκτασις οἰκιακά των καθήκοντα—τὸ μαστηματα δηλαδὴ τῶν τροφῶν καὶ τῶν τομαριών!—έστως καὶ χωρὶς δόντι στὸ σόπια... Δὲν ξέρω ἂν θὰ μὲ πιετέψετε, διαν την πηγή πω̄ δτι ἀναγκαστηκα νό εξετάσω στὸ σόπια πάναν ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες γυναικες, γιὰ νά θρωτας τὶς δεκαπέντε, ποὺ μού χρειάστηκαν στὸ φίλμ... μὲ τὰ δόντια τους θεάσαια!... ***

Δέν πρέπει τῷρα νὰ φαντασθῆτε, πὼς τὰ καθήκοντα τῶν γυναικῶν τῶν «Ἐσκιμώσι» περιορίζονται μονάχα στὸ μαστηματα. Καὶ στὴν «Ἀλάσκα, καὶ στὴ Γροιλανδία, παντοῦ ὅπου τὸ ψηρερό καὶ ἀδύνατο φύλο, εἶνε υποχρεωμένο νὰ κάνῃ ὅλες τὶς θεραπείες δουλειές. Δὲν διαφέρει διόλου, μ' ἄλλα λόγια, ἀπὸ ἔνα κτήνος.

«Η γυναικες στήνουν τὶς μεγάλες σκηνές ἀπὸ δέρματα φώκιας. «Η γυναικες χτίζουν καὶ τὰ πρωτότυπα ἑκεῖνα... θερινά σπίτια τῆς «Ἀλάσκας, τῶν ὅπιον τὰ οικοδομικά ύλικα εἶνε μεγάλα κουμπάτια πάγου καὶ τίποτα περισσότερο. Αύτες κόβουν καὶ μεταφέρουν ἔνταξις ἀπὸ μακρινές ἀποστάσεις, αὐτές πηγαίνουν σὲ κυνήγι ὅταν ὁ σύζυγος ἡ ὁ πατέρας τους ἔχει πετελίες!... Συγχρόνως, ἔχουν καὶ πολλὲς ὄλλες υποχρεώσεις, τόσο ἀπίδιαστικές όμως, ώστε θὰ μοῦ ἔπιτρεψετε νὰ μη σᾶς τὶς ἀναφέρω... Γύρισα δάρκετες ἑκατοντάδες ἀπὸ αὐτὲς τὶς οἰκογενειακές σκηνές. Μὰ διατάξαν ὃντε πρέπει νὰ τὰς έφωνάσιστο στὸ φίλμ μου, παρ' ὅλη τὴ ζωηρή ἐπιθυμία μου νὰ δώσω στὸν Εύρωπα θεατή παστή πανοραμική ἀπόψι τῆς ζωῆς τῶν «Ἐσκιμώσι» τοὺς ξανθούς καὶ τίποτα περισσότερο. Χιονισμένες ἑκτάσεις τοῦ Βορείου Πόλου.

Θα ἔταν λογικό καὶ δίκαιο ἡ «Ἐσκιμώσι», υστερή ἀπὸ τὶς τόσες ειδικές πού φέρουν καὶ τὶς τόσες υποχρεώσεις τους, νά ξέχουν δικάλια μακισιώματα ἡ, τουλάχιστον, νά λαμβάνωνται κάπως ὅπ' δύψει στὴν «κοινωνική ζωή» τοῦ τόπου. Καὶ δώμας, συμβαίνει ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο. Οι «Ἐσκιμώσι» ἐνδιαφέρονται περισσότερο γιὰ τὶς φώκιες παρό γιὰ τὶς γυναικες. «Η κοπελά πού θὰ ζητηθῆ ἀπὸ ἔνα κόπτρα σὲ γάμο, τὸ θεορεῖ αὐτὸ τόσο μεγάλη τιμὴ της, ώστε καὶ ἔνα ακόμα μῆνα μετά τὸ γάμο της, κλείνει τὰ ματιά της κάθε φορά ποὺ τὴν κυττάζει ὁ σύζυγός της, ἐπειδὴ καταλαβαίνει ὅτι είνε ἀνάξια ν' αντικρύσῃ τὴ λάμψη τοῦ θλέματος τοῦ κυρίου της!... Οι «Ἐσκιμώσι» θεωρεῖ την γυναικα του σάν επιπλο ἡ σάν κατοικίδιο ζώο.

«Οι «Ἐσκιμώσι» θεωρεῖ την γυναικα του σάν επιπλο ἡ σάν κατοικίδιο ζώο.

«Οταν ἀποφάσισα νὰ γυρίσω ἔνα φίλμ με «Ἐσκιμώσι», καὶ

Διὸς ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστάς τοῦ νέου φίλμ τοῦ Βάν Ντάϊκ

πρὶν ἐπιχειρήσω τὸ μακρυνό μου ταξεῖδι, φρόντισα νὰ διατάσσω πολλὰ θιλία σχετικά μὲν τὸν παράπεδον αὐτὸν λάσην, γιάς νὰ ἔξικεισθω μὲ τὴν νοοτροπία του, μὲ τὰ ἥμηρα κατὰ τὸ θέμα του. Θυμᾶμαι, λοιπόν, ὅτι σὲ ὡρισμένα ἀπὸ τὰ θιλία αὐτὰ, διασάσσας μερικές λεπτομέρεις, που μοῦ φανηκαν τοῦ ἔξωφρενικές, ὥστε δυσκολεύτηκα νὰ τὶς πιστέψω.

Ἐπειρε νὰ γνωρίσω ἀπὸ κοντά τοὺς Ἐσκιμώους, για νὰ θεωριαθῶ, ὅτι δὲν ήσαν διόλου ὑπερβολικοὶ οἱ περιηγηταὶ τὶς παράξενες συνήθειες τῶν κατοίκων τοῦ Βορείου Πόλου.

Ὄταν ἔνας φύλος τοῦ συζύγου εἰναι στενοχωρημένος ἢ μένει ὄλοι μόναχος, ἢ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἔνα μακρυνό ταξεῖδι, ὁ Ἐσκιμώος θεωρεῖ τὸν να διαστέλλεται τὴ γυναῖκα του για νὰ τοῦ κρατήσῃ συντροφία καὶ νὰ τὸν παρηγορήσῃ στὸν πόνο του. Η γυναῖκα εἰναι υποχρεωμένη νὰ παρακούσῃ, ἀδιάφορο ἀνάγκαστον τῆς τοῦ καὶ ἀνόητον φύλου τοῦ συζύγου της τῆς ἐπινέσεως. Ὁποιοὶ οἱ Ἐδρωταῖοι ἐπισκέπται τῆς Ἀλάσκας θριάσκενται σὲ διασκόλο θέσην μη γνωρίζοντας ποιῶν ἀπὸ τὶς προσφρέμενες γυναικεῖς τῶν Ἐσκιμώων γάρ διαστέλλουν. Κάθε Ἐσκιμώος πιστεύει, ὅτι ἐκδηλώνει τὴ φιλία του καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ὅστια έσνον, δανειζόντας τοῦ για λίγες ἔβδομες ἡμέρες τὴ γυναῖκα του... Καὶ ἀλλοίωνοι σ' αὐτὸν τὸν Ἐρωταῖον, ποιὸς θ' ἀποτομῆθαι αὐτὸν τὸ προσφρόφαρο. Θα γίνη ἀντιπαθητικός, μιστός μαλισταί, σ' ὅλους τοὺς Ἐσκιμώους καὶ θ' ἀναγκαστῆ να φύγῃ μιά ὥρα ἀρχήτερα απὸ τὴν περιφέρεια, μηδὲ στρικτούς πουθενά φιλοδενία καὶ περιπέστη!

Ἐπει τὸ κ' ἔγω γάναγκατηκα, στὸ διάστημα ποὺ ἔμεινα στὴν Ἀλάσκα, νὰ συγκατοικήσω μ' ὅλες διαδοχικὰ τὶς παντρεμένες γυναικεῖς ποὺ ἔμεναν κοντά σὴν κατασκήνωσι μας!

Πρέπει δημος νὰ σᾶς δῶσω ώριμενες σύμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά μὲ τὸ ἔθιμο αὐτό. "Αν σᾶς τοῦχη νὰ πάτε κακούμαδα φορά στὸ Βόρειο Πόλο, σᾶς συμβούλευώ νὰ μηδὲ ἀποποιηθῆτε, ἀπὸ λόγους λεπτότητος, μιὰ προσφερομένη γυναῖκα. Συγχρόνως σᾶς συμβουλεύω νὰ μη κάνετε τὸ ἀστεῖο νά... ἐμπιστροφήσετε μαζεῦ της. "Οσο καιρὸς θὰ μείνη ἡ γυναῖκα αὐτὴ κοντά σας, μὲ τὴν ἀδειο τοῦ συζύγου της, οἱ Εσκιμώοι σας μ' αὐτὴ πρέπει νὰ μείνουν καθαρῶν πλατωνικοῖ. Ἔχετε τὸ δικαιοίωμα νὰ τὴν θάλετε να ἐργάσεται, σὰν κτῆνος ἀπὸ τὸ πρωι ὡς τὸ θριάμβος καὶ ἀπὸ τὸ θριάμβος τὸ πρωι. Δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται δύμως νὰ τῆς ἀγνύετε τὸ αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν ἀντίληψη τῶν Ἐσκιμώων, ερωτική ἐκδήλωσι!

Πολλοὶ Ἐδρωταῖοι παρεεηγοῦν τὴ χειρονομία τῶν Ἐσκιμώων ποὺ τοὺς προσφέρουν τὶς γυναικεῖς τους καὶ νομίζουν ὅτι μποροῦν καταπιστήσουν τοὺς νοητοὺς τῆς φιλοτείας. Μά σχαίνουν πάντοτε πικρά μετανοώμενοι. Οι οὐδύγες, ὅμως δὲν δύνανται σκοτώσω για τὴν κακή πράξη τους, δάκ τοὺς ἀπεβάλλον τουλ τικιστον τέτοια τιμωρία, ποὺ νὰ τὴν θυμούνται σ' ὅλη τοὺς της γάνη!

Καὶ ἡ ἀντίθεση αὐτὴ μεταβαλλεῖ εύκολασ, μὲ τὴν ὅποια οἱ Ἐσκιμώοι δανειζόνται τὴ γυναῖκα τους καὶ τὶς σοδαρόπτητος ποὺ ἀπαυτὸν ἀπὸ τοὺς... χρεότας των, ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς λιγυτέρω παραδίσεις πικρές τῆς ψυχουνθέσεως τῶν σιωπηλῶν αὐτῶν κατοίκων τοῦ Βορείου Πόλου...

W. S. VAN DYKE

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μεταξὺ ἀπένταρων:

- Ποῦ θὰ φάμε ἀπόψε;
- Αὐτό... αὔριο θὰ τὸ ξέρουμε!

'Η κυρία.—Μά ἐπὶ τέλους σὺ εἰσαι ἡ κυρία ή ἔγω;

'Η ύπηρέ τρια.—Μά, κυρία..

'Η κυρία.—Τί μά καὶ ξεμά. Ἀφοῦ δὲν εἰσαι σὺ ἡ κυρία... μὴ λέξ κουταμάρεις!...

'Ο σελέμης ἐπισκέπτης ρωτᾷ τὸν μικρὸ τοῦ σπιτιοῦ:

—Τί ώρα θὰ καθῆστε νὰ φάτε;

Κι' ὁ μικρός ἀπαντᾷ ἀρελεύτατα:

—Ἀκούσα νὰ λέη ἡ μαμά, πώλη θὰ φάμε... ὅταν θα φύγετε!...

'Υπερόγραφον ἐπιστολῆς:

'Επειδὴ τὰ γράμματα χάνονται καυμιά φορά καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ χαθῇ καὶ τὸ δικό μου, ὅμως δὲν τὸ πάρης γράψει μου.'

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Ο Καβάφης καὶ εἰ πρώην φίλοι του. Η χάριαζεριξ του χρέωνται τευτικού ποιητού ποιητού Κ. Καβαφη. Τα ὄπα του ἀποδινόντος τελευτώς Αλεξανδρίαν ποιητού Κ. Καβαφη.

"Οταν ὁ Καβάφης μάλισταν μὲ κανένα φίλο του, τὸν ἀγνωστόν μας. Οταν φρόνι μεγάλου γινόταν λόγος μετροῦσαν μεταξὺ τῶν ἀγαγωνοτάτων μας. Εἶναι σαν νὰ μη τὸν γνώριζες, σαν νὰ μη συνεδέηται ποτὲ μαζὶ του. Οὔτε δέν μενε, σαν τὸν καπηρούσσος, σαν τὸν εἰρωνεόταν. Επάντιμη την ποιητού φράση στάσι μὲ κανίναταν σαν νὰ μη ἀγνώστη ταῦθις τὸν ἄλλον.

Κάποτε γινόταν λόγος για τὸν ποιητὴν 'Αλιθέροη, ο δόπων ἄλλοτε ἀπίρριξε στενοὺς τοὺς φίλους καὶ μὲ τὸν ὄποιο τελευτώς είχε φωρισθεῖ. Εσχολίαναν ἔναν ναυαρίου βίβλον του καὶ τὸν εἴανονταν. Ο Καβάφης δινός δὲν έβγαζε ούτε λέξη. Η στάση του αὐτῆς ἐξενέργεια τὸν ζωρότερο τοὺς παρέστη, ο δόπων τὸν προσάγεσε νὰ γίνεται ποτὲ μηδὲν τοῦ. Τὴν ποιητὴ φράση πρωτοημήρη ποιεῖ δὲν ἀγορεύει. Επειδὴ για τὸν ὄποιον μερικά ποιητικά την ποιεῖ :

—Τί 'Αλιθέροης... Ποὺ 'Αλιθέροης... Ποὺ ιστός...

Στὸ σαλόνικα τὸν δὲν δέχοταν παρὴ νέους. Η γαρέ τοις ἡταν νὰ πειστούζεται ἀπὸ τὰ νεατά. Οι ήλιτρωμένοι καὶ οἱ γέρους τὸν στενογόνδουσ μὲ τὴν παροντία τους. Γι' αὐτὸν ἔζαναν ἐντύπωσης η φωτογραφίες μεριδών κρητών σοφαδόν, μὲ γένεια καὶ ποντάκια ποτὲ εἴη τόν στην κονιδίου του. Ποιοὶ δηνοὶ σιντακαλήδες μὲ τὶς γενεαδες;

—Νέοι ἀνθρώποι, 30-35 ἑταν μόδης, ἀπαντοῦσε δι Καβάφης. 'Άδειά, συγγενεῖς, φίλοι μου, ποτὲ δὲν έπραχον πειά...

Καὶ πρόσθετε :

- Ποὺ ἀπὸ τριανταπέντε χρόνια, ἔνας τραυτῆς ηγανταπέντε την πειστερής — τὸ τρομερό!
- τὸν ἀντό του γέρο, ἐνδὲ σημεριά καὶ ποντάκια ποτὲ εἴη νέος...

—Μόλις;

—Τὰ ματά, τὰ στόμη, βλέπεις, ἀλλάζειν τὸν δογματικόν μας.

Καὶ οἱ τριανταπεντάμηδες ἔθγαναν ἀπὸ τὸ σιτι τὸν αἰσθηδότον στο... βρύσην.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὸν ἐπισκεπτόντος συγχρόνως ένορχοτακοὶ καὶ ἀνεπαθητοί. Ο Καβάφης δὲν ἀνοίγει καυμάτια σησήτησι μαζὶ τους. Λαμπτόδες μόνο στὶς ἐργάσιμες τους μὲ σύντομες φράσεις, μόρια, η δέν παπανόδες διόλοι. Συγχρόνως τοὺς έργαζε απὸ την γηράτη ποτὲ γαζούντα τους καὶ ποτὲ πάγωναν. Επίτημα

ἔθγαζε ἀπότομα τὸ γολόπι ἀπὸ την τετονή του.

—Μετά πέντε λεπτά θὰ πάω στὸν φίλον μου Μπενάζη.

Λέντο εσίμαντε : «Φινέγει μένες δε»

Μειναὶ καναδεῖς δέν δέν δέν το κονιδόσαν.

Ο Καβάφης τὸτε ἔλεγε μὲ σημασημένο θιμό :

—Μείνετε, αὐτὸς... Εγώ θὰ τρύψω...

Καὶ ἔργεται πρόσαπται, μὲ δῆμη για νὰ γρίσῃ μετὰ ἐνδέ τέταρτο, δητὸν δὲν είλην φύγει μὲ ἐνοχή τυκοί, καὶ νὰ δεχθῇ τὸν φίλον του αὐτῆς τη φράση...

Κάποτε συνέβη τὸ ἔξτη παραδέσιο : Νά συναντήθη, τὴν ὄμη γηράτη, ποτὲ σπάνεια, μὲ τοὺς μένταστοις ποτὲ πρωτεονέοντες.

—Θεωρήστε τὸ πάρανος τοῦ θεοῦ της πάρανος της παραδεσίας...

—Ο Καβάφης σημάνθηκε, πήρε τὸ ἐπιστρητικό του καὶ ἀρριγιέστη...

—Ο 'Χ. Κ., ἐξδότης καὶ διευθυντής τοῦ περιοδικοῦ 'Σημέρια' ποιητὴς στὸ τέταρτο φύλλο, ο 'Ζ. Α.λ., ποιητης, ο 'Ζ. Μ., κριτικός καὶ ποιητης, ο 'Ζ. Κ., ψωτής, ο 'Ζ. Χ., λαδός κάνον, δημητραγούρας καὶ δειγνυτας έναν διγυνάστο μαζ, κρημανένον στὸ διητικό του ποτὸν δηνον' δηνο 'Ζ. Γ., ποτὲ λειτον τὸ λόγοι !

—Εξενέργεια ποτέλιον τὸ ἐπιστρέψε με μεγάλη ἐπισυμπτητη σαν συγχρόνως μαζ ἐκεράνων τὸ βλέψαται τὸν ποτὸν παραδεσίου...

—Κανεῖς μαζ δὲν τολμούσε νὰ γελάσῃ...

—Εκείνο τὸ εμέλλων δηνος στρογγιέστησε στὴ μεταποτική...

—Γ. ΠΙΕΡΙΝΗΣ